

รายงานการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการว่าด้วย
มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Committee on Sanitary and Phytosanitary
Measure, SPS) กับองค์การกำหนดมาตรฐานนานาชาติทั้ง 3 องค์การ (Codex, IPPC, OIE)
การประชุมครั้งนี้จัดขึ้นที่ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในวันจันทร์ที่ 26 ตุลาคม
2552 และต่อด้วยการประชุมอื่นๆของคณะกรรมการ SPS จนถึงวันที่ 30 ตุลาคม 2552 การ
ประชุมมีรายละเอียดดังนี้

**1. การประชุมครั้งนี้เป็นการทำความเข้าใจในการทำงานร่วมระหว่าง 3 องค์การที่ทำ
หน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ คือ Codex, IPPC, OIE**

ในช่วงการสัมมนามีการบรรยาย 4 หัวข้อหลักดังนี้

- Workshop on the Relationship between the SPS Committee and the International
Standard-Setting Organizations

เนื้อหากล่าวถึงข้อตกลงในการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ข้อที่ 12.1,
12.2, 12.3, 12.4, 12.5, 12.6 ว่าด้วยการที่ คณะกรรมการ SPS มีการจัดเวทีในการหารือ
ส่งเสริมให้สมาชิกใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ มีการหาข้อพิสูจน์ที่เป็นวิทยาศาสตร์จาก 3
องค์การหลัก คือ Codex, IPPC และ OIE การบังคับใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ และไม่ให้มี
การซ้ำซ้อนของมาตรฐานที่ใช้ โดยการเชิญองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในการกำหนด
มาตรฐานเข้าร่วมประชุมเพื่อตรวจสอบเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และเน้นความร่วมมือต่างๆ
กับองค์การหลักทั้ง 3 องค์การโดยการเชิญเข้าร่วมหารือ นอกจากนี้ในกรณีที่เรื่องใดยังไม่มี
มาตรฐาน หรือมาตรฐานที่ไม่เหมาะสมนั้น มีการจัดทำความเท่าเทียมกันในมาตรฐานนั้น ๆ

- The International Plant Protection Convention (IPPC) “Workshop on the
Relationship between the SPS Committee and the International Standard-Setting
Organizations”

IPPC มีพันธกิจในการที่จะป้องกันทรัพยากรต้นไม้ของโลกจากแมลงศัตรูพืช โดยมี
หลักการที่สำคัญคือ การกำหนดมาตรฐาน การนำไปใช้งาน การสร้างความสามารถ และการ
แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

ในองค์การ IPPC มีหน่วยงานที่ประกอบด้วย

คณะกรรมการมาตรการสุขอนามัยพืช (Commission on Phytosanitary Measures ;
CPM) คณะกรรมการมาตรฐาน (Standards Committee) คณะที่ปรึกษาด้านเทคนิค (Technical
Panels ; TPs) คณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Working Group)

การกำหนดมาตรฐาน มีทั้งหมด 4 ขั้นตอนคือ

1. กำหนดหัวข้อที่ต้องการจัดทำมาตรฐาน
2. การยกร่างมาตรฐาน
3. การขอข้อคิดเห็นจากสมาชิก
4. การนำมาตรฐานไปใช้

ทั้ง 3 ขั้นตอนมีการใช้ระยะเวลาประมาณ 6-7 ปี

มาตรฐานสุขอนามัยพืชมีการจัดทำขึ้นมามีทั้งหมด 32 มาตรฐาน และมี 87 หัวข้อ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานในระดับภูมิภาค คือ Regional Plant Protection Organization (RPPO) โดยมีหน้าที่ดังนี้

1. ความร่วมมือการทำงานในประเทศสมาชิกส่วนภูมิภาค
2. การให้คำปรึกษาทางด้านเทคนิคโดย
 - มีการจัดประชุมในประเทศสมาชิกส่วนภูมิภาคเป็นประจำ
 - สนับสนุนให้มีการร่วมมือในระหว่างประเทศสมาชิก

ขั้นตอนในการจัดทำมาตรฐานของ IPPC

ขั้นตอนที่ 1 มีการจัดหาหัวข้อใหม่ในการทำมาตรฐาน ที่เสนอโดยสมาชิกระดับประเทศ หรือระหว่างประเทศ หรือเลขานุการ SPS หรือองค์การต่างๆ มีการทบทวนหัวข้อโดยคณะกรรมการมาตรฐาน (Standard Committee)

ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำร่างมาตรฐาน ในคณะกรรมการมาตรฐาน มีการยกร่างมาตรฐาน และรับฟังข้อคิดเห็นจากประเทศสมาชิก รวมทั้งองค์การต่างๆที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงแก้ไขร่าง มีการส่งร่างให้ผู้เชี่ยวชาญทำการแก้ไข และส่งร่างฉบับล่าสุดให้คณะกรรมการมาตรฐานพิจารณา

ขั้นตอนที่ 3 การปรึกษา มีการนำร่างมาตรฐานให้สมาชิกทำการศึกษาและให้ข้อคิดเห็น และคณะกรรมการมาตรฐานแก้ไขร่างมาตรฐานอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 การนำมาตรฐานไปประกาศใช้ โดยคณะกรรมการสุขอนามัยพืช

การพัฒนาขบวนการจัดทำมาตรฐาน

1. วิธีพิเศษ

เป็นวิธีที่มีการยกร่างในเรื่องที่จำเป็นและเร่งด่วน มีการยกร่างผ่านคณะกรรมการด้านเทคนิค ซึ่งอาศัยข้อมูลวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และมีการปรึกษากับคณะกรรมการมาตรฐานโดยผ่านทาง E.mail

2. การจัดสัมมนาการร่างมาตรฐานสุขอนามัยพืช (International Standards for Phytosanitary Measures; ISPMs)

เริ่มมีการดำเนินการตั้งแต่ปี 2001 มีการจัดเวทีให้แก่สมาชิกในประเทศที่กำลังพัฒนาในการระดมความคิดเห็นต่อร่างมาตรฐานสุขอนามัยพืช ในปี 2009 เป็นปีแรกที่มีการประชุมมีการใช้ภาษารัสเซีย

3. มีการทบทวนมาตรฐานที่มีการใช้งานแล้ว

การทำงานร่วมระหว่างคณะกรรมการ SPS

1. เลขานุการ IPPC มีการรายงานต่อ คณะกรรมการ SPS ในเรื่อง มาตรฐานใหม่ของสุขอนามัยพืช และการประชุมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงมาตรฐาน

2. เลขานุการ SPS รายงานต่อ คณะกรรมการสุขอนามัยพืช (CPM) ในการประชุมของ SPS การทำงานร่วมกับ Codex

- Codex มีการสนับสนุนงบประมาณในการประเมินการมีส่วนร่วมของประเทศด้อยพัฒนาในการประชุม IPPC ปี 2009

การทำงานร่วมกับ OIE

1. มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความชำนาญในด้านการยอมรับการปลดโรคสัตว์บางชนิดในบริเวณที่ไม่พบแมลงพาหะของโรค

2. การปฏิบัติงานร่วมกับสัตวแพทย์บริการในการเสริมสร้างความสามารถในด้านสุขอนามัยพืชในระดับชาติ

3. กระบวนการจัดทำมาตรฐานที่กำหนดโดย Codex และ OIE มีการนำไปเปรียบเทียบกับกระบวนการจัดทำมาตรฐานของ IPPC เพื่อปรับปรุงขั้นตอนในการปฏิบัติงานในการจัดทำมาตรฐาน ปรับปรุงองค์การของ IPPC

- “Workshop on the Relationship between the SPS Committee and the International Standard-Setting Organizations” Codex Alimentarius Commission

Codex มีสมาชิกทั้งสิ้น 182 ประเทศ และสหภาพยุโรป นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่เป็น IGO และ NGO 200 หน่วยงานโดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ

1. การปกป้องสุขอนามัย
2. ให้ความมั่นใจและการค้าขายอาหารที่มีความยุติธรรม
3. สนับสนุนการร่วมมือในด้านมาตรฐานอาหารทั้งหมด
4. ทำการกำหนดมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ

ผลการดำเนินงาน

1. มาตรฐานระบบ
2. มาตรฐานผลิตภัณฑ์
3. คู่มือ หลักการ การรับรอง การตรวจสอบ การประเมินค่าความเสี่ยง การสุ่มตัวอย่าง
4. การปฏิบัติการที่ดีในด้านสุขอนามัย การป้องกันการปนเปื้อน
5. กำหนดค่า MRLs ของ สารกำจัดแมลง
6. กำหนดค่า MRLs ของยาสัตว์

ความสัมพันธ์ระหว่าง Codex – SPS

1. มีการแลกเปลี่ยนรายงานกันระหว่างเลขานุการ
2. มีการร่วมจัดหลักสูตรการอบรม
3. มีการติดต่อระหว่าง SPS/CAC Chair ในด้านปริมาณสูงสุดของค่า Food additive

ความสัมพันธ์ระหว่าง Codex – OIE

- มีการเข้าร่วมการประชุมทุกระดับ มีการร่วมประชุมของฝ่าย OIE ร่วมกับ Codex

ความสัมพันธ์ระหว่าง Codex – IPPC

1. Codex มีการจัดทำโมเดลการประเมินความเสี่ยงสำหรับ IPPC
2. ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันอย่างสม่ำเสมอระหว่าง 2 หน่วยงาน

Codex มีการจัดทำมาตรฐานโดยต้องคำนึงถึง ความรวดเร็วของการกำหนดมาตรฐานและต้องมีความโปร่งใสและและต้องมีความครอบคลุมเนื้อหา สมาชิกต้องให้ความเห็นชอบเป็นส่วนใหญ่ และมีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในประเทศที่กำลังพัฒนา

ระยะเวลาในการกำหนดมาตรฐาน

1. ในขั้นตอนการดำเนินงานของ Codex มีการอนุญาตให้กำหนดมาตรฐานแล้วเสร็จภายใน 1 ปี
2. ในหลาย ๆ มาตรฐานมีการละเว้นขั้นตอนที่ 6 และ 7
3. ในหลายมาตรฐานมีการดำเนินงานที่ค่อนข้างช้า เช่น ความหมายของเชื้อเอไอ(สั้ม) การวิเคราะห์ความเสี่ยงของรัฐบาล แต่สามารถเสร็จภายใน 5-10 ปี
4. มีบางมาตรฐานที่ไม่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องแต่ไม่มีการหยุดการดำเนินงาน ซึ่งใช้เวลามากกว่า 10 ปี

OIE กับความร่วมมือกับ 3 องค์การหลัก ในคณะกรรมการสุขอนามัยพืชและสุขอนามัย

ประเทศทั่วโลกทั้งหมด 175 ประเทศ เป็นสมาชิกขององค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ ในระหว่างปี 1995-2008 หัวข้อที่เป็นปัญหาในการค้าระหว่างประเทศคือ ทางด้านสุขอนามัยและโรคสัตว์สู่คนคิดเป็น 40% ของปัญหาที่พบ รองลงมาในด้านความปลอดภัยอาหาร 28 % ทางด้านสุขอนามัยพืช 27 % อื่น ๆ 5%

องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศมีคณะกรรมการที่ทำการกำหนดมาตรฐานอยู่ 3 คณะกรรมการคือ

1. คณะกรรมการมาตรฐานสัตว์บก
2. คณะกรรมการมาตรฐานสัตว์น้ำ
3. คณะกรรมการมาตรฐานทางชีวภาพ (ห้องปฏิบัติการ)

ในการกำหนดมาตรฐานของ OIE มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. มีการร้องขอให้ทำการจัดทำ
2. มีคณะกรรมการพิเศษพิจารณาร่างโดยได้รับคำแนะนำจากคณะผู้เชี่ยวชาญ
3. จัดทำร่างส่งถึงผู้แทน OIE
4. ให้ความเห็นต่อร่างที่จัดทำขึ้น ถ้ามีมติจากสมาชิกก็สามารถที่จะผ่านเป็นมาตรฐานได้ สมาชิกมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำมาตรฐาน และนำมาตรฐานไปดำเนินงาน และต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำมาตรฐานทุกขั้นตอน นอกจากนี้คณะกรรมการ SPS ยังสามารถที่จะให้ความเห็นการปรับปรุงมาตรฐาน OIE

ความสัมพันธ์ระหว่าง คณะกรรมการ SPS กับ OIE

1.OIE มีการร่วมประชุมกับคณะกรรมการ SPS เช่น การสัมมนา การประชุมอย่างไม่เป็นทางการ การปรับปรุงข้อกำหนด และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.ตัวแทนของเลขานุการ SPS มีการร่วมประชุมกับการจัดประชุมใหญ่ของ OIE และการประชุมต่าง ๆ ของ OIE

3.นอกจากนี้ทาง คณะกรรมการ SPS ได้ให้ข้อคิดเห็นในด้านการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งครอบคลุมถึง regionalization, compartmentalization, การสร้างความร่วมมือกับ SPS โรคไข้หวัด H1N1

4.OIE เป็นสมาชิกของ STDF (Standards and Trade Development Facility) โดยช่วยทำหน้าที่ในการที่จะสร้างความสามารถให้แก่สมาชิก WTO ในการที่จะใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ นอกจากนี้ทาง OIE มีส่วนสำคัญในการช่วยในโครงการต่างๆของ STDF

ความสัมพันธ์ระหว่าง OIE กับ IPPC

-มีการประชุมร่วมกับเลขานุการของทั้ง 2 องค์การ หลายครั้งโดยหัวข้อที่มีการประชุม เช่น regionalization, compartmentalization, equivalence, การยอมรับเขตปลอดโรค การเข้ามาในประเทศของสิ่งมีชีวิตที่ต่างสายพันธุ์ นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆ

ความสัมพันธ์ระหว่าง OIE กับ Codex

-ทุกหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยอาหารจะต้องมีการเชื่อมโยงโดยตรงกับ OIE และ Codex

-OIE และ CAC มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันมาตรฐานที่ซ้ำซ้อน ไม่สอดคล้องกัน และลดช่องว่างระหว่างมาตรฐาน

-มีการจัดตั้ง คณะทำงานด้านสุขอนามัยสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยอาหาร (Animal Production Food Safety Working Group) โดยการทำหน้าที่ให้ร่วมมือระหว่างกันของผู้เชี่ยวชาญจาก Codex, FAO, WHO และ OIE ให้คำแนะนำแก่ OIE เพื่อชี้แนะและสร้างความเข้มแข็งแก่ OIE ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสัตว์ให้มีความปลอดภัย กิจกรรมที่ได้ดำเนินงานมาแล้ว เช่น การเป็นผู้แทนอาวุโสในการตรวจสอบย้อนกลับและการระบุตัวสัตว์ (Traceability and Identification) เชื้อซัลโมเนลล่าในสัตว์ อาหารสัตว์ อาหารสัตว์น้ำ

-นอกจากนี้ยังเป็นคณะทำงานใน CAC ที่เกี่ยวข้อง กับ สุขอนามัยเนื้อสัตว์ อาหารสัตว์ ระบบการรับรองการนำเข้าและส่งออกอาหาร ยาสัตว์ตกค้าง เชื้อซัลโมเนลล่าและแคมไพโรแบคเตอร์ในไก่

2.การทบทวนความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

การทบทวนข้อตกลงเป็นไปตามมาตรา 12.7 ที่ระบุให้สมาชิกต้องมีการทบทวนมาตรการหลังจากที่มีการบังคับใช้แล้ว 3 ปี ซึ่งการทบทวนครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อปี 1999 ต่อมา มีการกำหนดให้มีการทบทวนทุก 4 ปี การทบทวนข้อตกลงในครั้งนี้ 2 สิ้นสุดลงเมื่อเดือน กรกฎาคม 2005 ในการทบทวนครั้งที่ 3 เริ่มต้นเมื่อ เดือนพฤศจิกายน 2008 โดยมีการประชุม และเริ่มให้ประเทศสมาชิกแสดงข้อคิดเห็นเมื่อเดือน มีนาคม 2009 และนำร่างรายงานมาหารือในการประชุมครั้งนี้ (ตุลาคม 2009) ซึ่งมีหัวข้อที่หารือดังนี้

1. ความสอดคล้อง (consistency Article 5.5)

- คำแนะนำ ให้ประเทศสมาชิกให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติในหัวข้อ 5.5 การใช้คู่มือ (G/SPS/15) และคณะกรรมการควรให้มีการปรับปรุงคู่มือ (G/SPS/15)

2. ความเท่าเทียม (equivalence Article 4)

- ตั้งแต่ปี 2005 มีการเสนอให้สมาชิกให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการใช้ข้อกำหนดหัวข้อ 4 โดยการใช้คู่มือ (G/SPS/19/REV.2) และต่อมาหัวข้อความเท่าเทียมกันได้

ถูกนำขึ้นมาในการประชุม และมีสมาชิกหลายประเทศได้ให้ข้อมูลในการประชุมที่ผ่านมา เช่น บราซิล ชิลี อียิปต์ สหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ทางองค์การระหว่างประเทศ OIE Codex และ IPPC ได้ดำเนินการให้ข้อมูลดังกล่าวในการประชุมที่ผ่านมา

- ข้อเสนอให้ คณะกรรมการยังคงหัวข้อความเท่าเทียมในการประชุมต่อไป และให้สมาชิกให้ข้อมูลในการปฏิบัติตามคู่มือ(G/SPS/19/REV.2) และมีการเชิญผู้แทนจากองค์การระหว่างประเทศเข้าร่วมประชุมในหัวข้อดังกล่าว

3. ความโปร่งใส (Transparency Article 7 and Annex B)

- คณะกรรมการยังคงหัวข้อความโปร่งใสในการประชุมต่อไป และให้สมาชิกทุกประเทศดำเนินการในด้านความโปร่งใสตามคู่มือ G/SPS/7/Rev.3 และให้คำแนะนำในขั้นตอนการปฏิบัติงาน ให้คณะกรรมการเพิ่มการดำเนินการในด้านความโปร่งใสของสมาชิก และผลประโยชน์ควรจะได้รับทั้งประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว

4. กระบวนติดตามการใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ (Monitoring use of international standards Article 3.5 and 12.4)

- ให้คณะกรรมการติดตามหัวข้อการใช้มาตรฐานระหว่างประเทศในการประชุมทุกครั้ง ประเทศสมาชิกต้องรายงานในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการใช้มาตรฐานระหว่างประเทศให้ทราบ ประเทศสมาชิกควรมีการถือปฏิบัติอย่างเต็มที่ตามคู่มือ G/SPS/7/Rev.3 และให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ

5. การช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและการอบรม (Technical assistance and training activities Article 9)

- คณะกรรมการยังให้มีหัวข้อการช่วยเหลือทางเทคนิคในการประชุมต่อไป ให้สมาชิกทุกประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือแสดงความจำนงในการรับความช่วยเหลือ และให้สมาชิกระบุความต้องการให้ชัดเจนในการที่จะรับความช่วยเหลือ สมาชิกต้องรายงานผลการช่วยเหลือทางเทคนิค รวมทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานเอกชน และความช่วยเหลือในการที่จะให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานต่างประเทศ มาตรฐานของทางราชการ และมาตรฐานเอกชน ให้เชิญสมาชิกมาให้ข้อมูลและประสบการณ์แก่ประเทศสมาชิกด้วยกันเพื่อความเข้าใจและสามารถดำเนินการตามข้อตกลง SPS นอกจากนี้ยังให้ประเทศที่ยังไม่เป็นสมาชิกเข้าร่วมสังเกตการณ์เพื่อสร้างความสามารถในการที่จะปฏิบัติตามข้อตกลง SPS

6. การปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่าง (Special and differential treatment Article 10)

- ให้คณะกรรมการยังคงหัวข้อการปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่างในการประชุมต่อไป คณะกรรมการควรพิจารณาเป็นพิเศษในกรณีที่มีปัญหาเกิดกับประเทศที่กำลังพัฒนาหรือประเทศที่พัฒนาแล้วในการที่จะปฏิบัติตามข้อตกลง SPS และประโยชน์ที่เกิดขึ้น สมาชิกต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่างตามขั้นตอนการดำเนินงานโดยคณะกรรมการ (G/SPS/33)

7. สภาพภูมิภาค (Regionalization Article 6)

- ในหัวข้อดังกล่าวเป็นความเกี่ยวข้องกับพื้นที่กับการปลอดโรคหรือปลอดศัตรูพืช ในหัวข้อดังกล่าวให้คณะกรรมการยังคงหัวข้อในการประชุมต่อไป ให้สมาชิกจัดส่งข้อมูลในการปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว ให้เชิญประเทศที่สังเกตการณ์ในการที่จะรับข้อมูลที่แสดงถึงพื้นที่ที่ปลอดโรคหรือศัตรูพืช หรือพื้นที่ที่มีการเกิดโรคและศัตรูพืชในระดับต่ำ

8. กระบวนการติดตามการปฏิบัติตามข้อตกลง (Monitoring the implementation of the Agreement Article 12.1, 12.2)

- ให้คณะกรรมการยังคงหัวข้อนี้ในการประชุมต่อไป ให้สมาชิกแยกแยะปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะในการค้าและหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน และให้สมาชิกรายงานถึงมาตรการที่ได้ทำการแก้ไขให้แก่คณะกรรมการทราบ

9. ความร่วมมือระหว่าง Codex, OIE, IPPC (Article 12.3)

- องค์การระหว่างประเทศให้ข้อมูลในการทำงานแก่คณะกรรมการ

10. การระงับข้อพิพาท (Dispute settlement activities Article 11)

- เมื่อสมาชิกมีข้อพิพาทจะส่งเรื่องมายัง WTO และที่ผ่านมาถึงเดือนสิงหาคม 2009 มีข้อพิพาทเกิดขึ้นทั้งสิ้นกว่า 400 เรื่อง

11. การลดการจำกัดทางการค้า (Least trade restrict Article 5.6)

- ประเทศอินเดียเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้คำ “reasonably available” ในพุดโน้ตหัวข้อ 5.6

12. มาตรฐานสมัครใจของเอกชน

- เริ่มมีการพิจารณาหัวข้อนี้เมื่อปี 2005 ซึ่งจะกล่าวถึงอิทธิพลของมาตรฐานเอกชนในการที่เข้าสู่ตลาดการค้า และนอกจากนี้ยังมีมุมมองในด้านความเกี่ยวข้องกับกฎหมาย และความเหมาะสมที่จะใช้มาตรฐานเอกชน ตามข้อเท็จจริงผู้ประกอบการรายย่อยจะมีปัญหาในการนำเอามาตรฐานเอกชนมาใช้เนื่องจากขาดเงินทุนในการพัฒนา ในอีกมุมมองหนึ่งมาตรฐานเอกชนสามารถให้ความพึงพอใจต่อผู้ซื้อในแง่คุณภาพของสินค้า การปกป้องสิ่งแวดล้อม และแรงงาน มีบางประเทศสมาชิกเสนอให้มีการจัดทำ Code of practices กับมาตรฐานสมัครใจของเอกชนและใช้ภายในประเทศ คำแนะนำของหัวข้อนี้คือการที่ให้คณะกรรมการคงหัวข้อนี้เพื่อให้มีการรายงานสิ่งที่เกิดขึ้น ให้สมาชิกที่มีการศึกษาและวิเคราะห์ในเรื่องดังกล่าวส่งข้อมูลให้ทราบ เลขานุการควรพิจารณาองค์การที่จะทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานเอกชน และให้การรับรอง ให้คณะกรรมการร่างคู่มือการปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรการข้อ 13 และให้ร่าง Code of Good Practice ของมาตรฐานเอกชนที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลง SPS

13. การปฏิบัติการกำกับดูแลที่ดี (Good regulatory practice)

- กรรมการต้องพิจารณาการที่จะให้สมาชิกดำเนินงานที่สะดวกขึ้น โดยมีการกำหนดคู่มือเพื่อให้สมาชิกตรวจสอบว่าสอดคล้องกับข้อตกลง SPS และให้ข้อมูลหลังจากที่ได้ใช้คู่มือดังกล่าว

14. การควบคุม การตรวจสอบ และการให้การยอมรับขั้นตอนการดำเนินงาน

- ให้สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์ในการดำเนินงานในหัวข้อ 8 คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อที่ไม่ใช่ทางด้านเทคนิคด้วย เช่น ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ การรับรองและสมาชิกมีการนำข้อเสนอต่าง ๆ เสนอต่อคณะกรรมการ

3.การเสนอข้อพิพาททางการค้าซึ่งเสนอค่านโดยประเทศสมาชิก

- ที่ผ่านมามีการเสนอประเด็นข้อพิพาททางการค้า หลายประเด็น ซึ่งเสนอโดยประเทศสมาชิก โดยมีประเด็นข้อพิพาทที่สำคัญ เช่น
 - การควบคุมการนำเข้าเนื้อสุกรของประเทศอินโดนีเซีย เสนอค่านโดยประเทศบราซิล
 - การควบคุมการนำเข้าสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับเชื้อ H1N1 เสนอค่านโดย ประเทศเม็กซิโก แคนาดา สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา
 - การควบคุมการนำเข้าไก่ปรุงสุกจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมายังประเทศสหรัฐอเมริกาเสนอค่านโดยประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
 - การควบคุมการนำเข้าสัตว์ปีกของอินเดียเนื่องจากไข้หวัดนก เสนอค่านโดยสหภาพยุโรปและประเทศสหรัฐอเมริกา
 - การบังคับการตรวจสอบค่า Maximum residue level ของยากำจัดศัตรูพืชของประเทศญี่ปุ่น เสนอค่านโดยประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน